

κατά τό Μανώλη. Πρόβλημα δέν υπάρχει στίς βαρειές χειμωνιές μέ τή γρίπη, πού καθαρίζουν από τή μέση πολλοί γέροι, καί τό μεσοκαλοκαίρι, πού τά τινάζουν οί καρδιακοί. Κάτι "τυχερά" ἔρχονται καί μετά τό Πάσχα, τά Χριστούγεννα καί τίς "σήκωσες" μέ τάπολλά φαγοπότια. Έλα ὅμως πού υπάρχουνε καί τά "κεσάτια". Δ' αὐτές ἀκριβῶς τίς περιπτώσεις ὁ Μανώλης ἀποδεικνύει καί μέ τό παραπάνω τίς ικανότητές του πού κάθε ἄλλο παρά ταιριάζουν σέ χαζό. Παίρνει τό δρόμο γιά τό νοσοκομεῖο καί τίς κλινικές. Ἡ δουλειά αὐτή χρειάζεται λεπτότητα, διπλωματία, ἔξυπνάδα. Πῶς μπορεῖς νά πᾶς ὡς πούμε σέ μιὰ κλινική καί νά ρωτήσεις τό γιατρό πού ἔχει λαμπρή φήμη γιά τίς θαυμαστές του γνώσεις καί ικανότητες, ἄν ἔχει κανένα πελάτη ξεγραμμένο; Πολύ μάλιστα περισσότερο ὅταν τό πρόσωπό σου, τό σουλούπι σου βρέ ἄ δελφέ εἶναι συνδεδεμένο στό μυαλό τοῦ καθενός μέ στεφάνια, κηδεῖες καί νεκρούς; Κι' ἄν πάνω στίς σκέλες τῆς κλινικῆς πρῶτ' ὅλα φέρι ὁ σατανάς καί συναντηθεῖ μέ κανένα ἀπ' ἐκείνους ἢ μᾶλλον ἐκεῖνες τίς ἀνυπόφορες συγγενεῖς τοῦ ἀρρώστου πού βλέπουνε γρουσουζιές σέ κάθε τους βῆμα;

Ναί, ἡ δουλειά αὐτή χρειάζεται λεπτότητα, διπλωματία, ἔξυπνάδα. Κι' ὁ Μανώλης τά διαθέτει καί τά τρία καί θά μπορούσε νά βάλει γιὰ σέ μερικοὺς κυρίους τοῦ διπλωματικοῦ σώματος πού πατᾶνε καί κοτσάνες στίς ^{τηλεοπτικές} ~~αποκλειστικές~~ συνεντεύξεις ~~πρῶτ'~~ σάν δέν εἶναι γραμμένες οἱ ἀπαντήσεις τους στό χαρτί, πού σούρχεται νά ξεραθεῖς στά γέλια. Πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁ Μανώλης ποτέ δέ θά μπεῖ σέ μιὰ κλινική ἀπό τήν κύρια εἴσοδο. **Τ**ότε θά εἰσχωρήσει μαζί μέ τό μπακάλη ἢ τόν μανάβη βοηθώντας τους στό κουβάλημα τῶν πακέτων. **Π**ότε θά προθυμοποιηθεῖ νά ποτίσει τόν κῆπο τῆς κλινικῆς ἀλαφροῦσοντας τόν κηπουρό ἢ τήν καθαρίστρια. **Ὅ**τε θά βάλει **τὸ** κεφάλι του ἀπό τό παράθυρο τῆς κουζίνας γιά νά πεῖ χαιρετισμούς στή γριά μαγείρισσα ἀπό τό γιό της πού ἔχει τό παγωτατζίδικο ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπό τό στεφανάδιο. **Κ**αί πολύ συχνά θά δεῖτε τό "ανώλη μας νά μοιράζει ραβασάκια στίς νεαρές νοσοκόμες ^{σταλίνα} ἀπ' τά φανταράκια τοῦ γειτονικοῦ στρατοπέδου. Κι' ἐκεῖνες, ἀνάμεσα σιά χαριεντισματα καί στά γέλια θά τοῦ σκάσουνε τό μυστικό." Ξέρεις, Μανωλάκη, πές στή μάνα σου νά βάλει μπρός τά στεφάνια. Δέν τή βλέπουμε γιά καιρό τήν ~~χρηστική~~ γρια 'Αλισαβοῦ. "εταξὺ μας ὅμως, ἔ, καί μὴν μάθει τίποτα ὁ γιατρός γιατί ἀλοῦμαι νο σου κακομοίρη".

"Ἐτσι ὁ Μανώλης ὁ χαζός διαθέτει ἓνα δίκτυο πληροφοριοδοτῶν πού θά τό ζήλευε κι' ἡ ἐβραϊκὴ μυστικὴ ὑπηρεσία. Γι' αὐτό μὴ θεωρήσετε ἐντελῶς ἀνόητο τόν κύριο Σωτήρη, τόν ἀριστερό φάλτη τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πού ἀποτάθηκε στό Μανώλη μὴ ἀντέχοντας ἄλλο τή μεγάλη ἀγωνία τῆς ζωῆς του. Ἡ μεγάλη ἀγωνία τῆς ζωῆς τοῦ κυρίου Σωτήρη, ὅσο κι' ἄν σᾶς φαίνεται παράξενο γιά τήν ἐποχὴ μας καί γιά τίς δύσκολες πολιτικὲς στιγμές πού περνᾷ ὁ τόπος μας, ἦταν καί εἶναι νά γίνεαι δεξιὸς φάλτης τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἡ ἀγωνία του αὐτὴ εἶχε ἀρχίσει, ~~πρῶτ'~~ σάν μιὰ ἀπλὴ φιλοδοξία ὅταν δεκαεπτὰ χρονῶν σχολιαροπαίδι

πεισθηκε από τὰ λόγια του ἀρχιμανδρίτη, καί κατηχητοῦ του τότε:

- Σωτήρη, ἐσύ εἶσαι πλασμένος γιά ν' ἀντικαταστήσεις τόν κύριο Κώστα, τόν δεξιό φάλτη τῆς ἐκκλησίας. Ἐγάλωσε πιά καί... μεταξύ μας ὕστερα ἀπό τήν ἐγχείρηση τῶν ἀμυγδαλῶν του δέν ἔχει πλέον τήν παλαιάν του ἀπόδοσιν. Πρὸς τό παρόν θά παραμείνει ἀριστερός φάλτης.

Στήν γλώσσα τῆς ἐκκλησίας ἀριστερός φάλτης εἶναι κάτι χειρότερο ἀπ' ὅτι στή γλώσσα τοῦ σχολείου ἀριστερός μαθητής. Ὁ Σωτήρης ἔβαλε μέσα στήν καρδιά του ἐκεῖνα τὰ λόγια τοῦ ἀρχιμανδρίτη καί ἐδῶ καί εἴκοσι χρόνια δέν κάνει τίποτ' ἄλλο παρά ν' ἀποδείξει τήν ὑπεροχή ~~τῆς~~ τῆς φωνῆς του ἔναντι τοῦ δεξιοῦ φάλτη. Δέν περνάει Κυριακή καί γιορτή χωρίς νά κάνει γαργάρα μέ αὐτό καί ζαμπούκο, δέν περνάει μέρα πού νά μὴ κάνει πρόβα στό δωμάτιο του ὀλόκληρη τή λειτουργία (ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ πόθου του δέ βρῆκε καιρό νά παντρευτεῖ κι' ἔτσι ζεῖ μόνος) τίποτα. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἔγινε στό μεταξύ ~~ἕκκεκκεκκεκ~~ Μητροπολίτης, καί μόλις ὁ Κύριος Σωτήρης βρῆκε εὐκαιρία τήν ἡμέρα τῶν ὡτῶν πού βρέθηκε δίπλα του, τοῦ ἔκανε μιὰ διακριτική νύξη. Ὁ Μητροπολίτης τόν κοίταξε αὐστηρά, καί μαζεύοντας μέ δυσκολία τό ράσο του νά μὴν τοῦ τό πάρει, ὁ ἀέρας εἶπε μέ δυσφορία:

- Κύριε Σωτήρη μέ ἐκπλήττετε. Δέν εἶναι οὔτε ἔντιμον οὔτε χριστιανικόν νά ἐπιβουλεύεσθε τήν θέσιν ἑνός δυστυχοῦς γέροντος. Ἡ θεία πρόνοια κανονίζει τὰ τοῦ κόσμου τούτου καί ἐμεῖς δέν πρέπει νά ἐπεμβαδνομεν.

"Ὅσοι παρέμειναν ὁ δυστυχῆς γέρον, ὁ κύριος Κώστας, στό φρόνον τοῦ δεξιοῦ φάλτη, μέχρι πού ἡ φωνή του δέν ἔβγαине ~~πιά~~ καθόλου, καί χρειαζόταν μεγεθυντικό φακό γιά νά ~~βλέπει~~ ^{ξυχαρίσω} τὰ γράμματα κάποιου ὀχι συνήθους φαλμοῦ. ~~μέχρι ὅπου~~ ^{πιά} μῆκε στήν κλινική γιά "ἐναῖπλό κρυολόγημα" ὅπως εἶπε ἡ σύζυγος του. Ὁ κύριος Σωτήρης ἔμεινε ξάγρυπνος ὅλη τή νύχτα καί τήν ἄλλη μέρα ἀντικατάστησε ^{προσωρινά} τόν κύριο Κώστα στόν ἐσπερινό τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου... "Ὁ, ἦταν ἡ εὐτυχέστερη ἡμέρα τῆς ζωῆς του καί ἡ φωνή του παλλόταν σέ ὅλη της τήν μεγαλοπρέπεια μέσα στόν ναό." πὸ κείνη τῆ στιγμή μιὰ σκέψη κατὰ τρωγε τόν κύριο Σωτήρη, Πῶς νά μάθει τήν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ κυρίου Κώστα χωρίς νά φανεῖ πῶς ἐπὶ θυμεῖ τό τέλος του. Ἀπέριπτε μιὰ μιὰ ὅλες τίς λύσεις μέχρι πού τό μυαλό του ^{ἔλεγχε!} ~~εἰς τὴν ἐκκλήσια~~ "Ὁ ἀνώλης!" ἀναφώνησε, ~~καί εἰσεδύθη~~ καί τὰ μάρτια του ἔλαμψαν ὅπως δέν εἶχαν λάμψει γιά πολὺ καιρό. Τό ἴδιο πρωί κι' ὅλας πῆγε καί βρῆκε τὸ Μανώλη στό μαγαζὶ ~~τῆς~~ τῆς μάνας του. Τόν πῆρε ἀγκαλιά, τόν κέρασε ^{ἀπὸ ἄπέναντι} ἕνα παγωτό καί... τό καί τό τοῦ εἶπε. Ὁ Μανώλης ἄλλο πού δέν ἤθελε, ὁδὸμο γιά τήν κλινική. Κι' ἐκεῖ ἔμαθε πραγματικά ~~πῶς~~ ἀπὸ τῆ νοσοκόμα πῶς ὁ κύριος Κώστας ὅπου νά ναί θά τάτιναζε. Καί ναί μὲν ὁ Μανώλης ἔτρεξε κι' εἶπε τὰ εὐχάριστα νέα στόν κύριο Σωτήρη καί χούφτωσε τό χαρτζιλίκι, ἀλλά ἀπὸ ἐπαγγελματική εὐσυνειδησία ἔτρεξε καί στή μάνα του.

- Μάνα, ετοίμασε μπόλικο, ἀκριβά, ἀλλά καί μερικά μέτρια, θ' ἀχομε καλή

